

Mødet fortsat Kl. 7<sup>30</sup>.

Forhandlingerne genoptoges.

Første Næstformand (*Pinstrup*): Med Skrivelse af Dags Dato tilbagesender Lands-tingets Formand:

Forslag til Lov om Tillæg til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug af 29. Marts 1924,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Lands-tinget i en Form, der afviger fra den, hvori Lovforslaget var vedtaget i Folketinget, med Anmodning om, at Lovforslaget paa ny maa blive forelagt her. Dette sker herved. Eksemplarer vil blive omdelt.

Niels Frederiksen: Jeg skal forsøge at vinde Tingets Yndest paa en lidt anden Maade end de andre Partiers Ordførere, nemlig ved at tale ganske kort. Efter at de Taler er holdt, som vi har hørt under denne politiske Forhandling, og efter at den højt-ærede Statsminister paa en saa haandfast Maade har tilbagevist den Kritik, Oppositionspartiernes Ordførere har fremført, mener jeg ikke, der er nogen Grund til at gaa ind i en yderligere Uddybning af den politiske Debat; jeg skal indskrænke mig til nogle ganske enkelte Bemærkninger til nogle af de faldne Udtalelser, som jeg mener ikke skal staa uimodsiget.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var, synes det mig, næsten ked af, at jeg havde sagt nogle anerkendende Bemærkninger om hans Ordførelse. Jeg havde næsten en Følelse af, at det var noget farligt for ham overfor hans Parti at blive rost af mig; jeg var ikke helt fri for at være angst for at have gjort ham Fortræd, hvad jeg nødvendig vilde. Jeg skal derfor undlade dette ved denne Lejlighed, men blot sige til det ærede Medlem, at jeg har endnu en Beundring at udtrykke overfor ham, idet jeg har en Beundring for den Evne, han besidder til at holde lange Taler om Smaating, en Øvelse, jeg næsten misunder ham. I øvrigt fastholder jeg mine anerkendende Bemærkninger til ham i min Tale i Gaar Aftes, kun vil jeg gerne have Lov til at rette dem derhen, at jeg er fuldkommen klar paa, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ganske Ret i, at naar det gælder de store principielle politiske Spørgsmaal, har jeg altid regnet med, at det konservative Folkeparti vilde

yde den stærkest mulige Modstand mod de Grundtanker og Grundsynspunkter, Regeringen og dets Flertal fremfører. Det har jeg aldrig været i Tvivl om; hele det konservative Folkepartis Fortid dikterer en saadan Opfattelse. Der er efter min Mening den Forskel paa det konservative Folkepartis hele politiske Opfattelse og Fortid og Venstres, at dette Parti tidligere har været et demokratisk Parti, der støttet til Socialdemokratiet efter Historiens Vidnesbyrd har vundet frem til Magt mod det konservative Folkeparti eller det daværende Højre. Derfor vil jeg gerne gøre den Indrømmelse, at paa alle de Omraader, hvor det gælder de principielle Opfattelser af vore Samfundsforhold, er det kun naturligt og rimeligt, at det konservative Folkeparti gør den stærkeste Modstand.

Særlig er der et Omraade, jeg gerne vil have Lov til at fremføre i denne Forbindelse, idet det knytter sig stærkt til de Reformforslag, Programpunkter, der i Forslagsform er fremlagt i denne Rigsdagssamling af den højtærede Regering. Det er de Forslag, der er Udtryk for en noget anden Opfattelse af Ejendomsrettens Begreb end den, det konservative Folkeparti forfægter. Den Opfattelse nemlig, at det er Lovgivningsmagts Ret, det er dens Pligt at værne Ejendomsretten for alle Borgere i Folket til i videste Udstrækning at kunne faa Lov til at beholde, udnytte og faa Gavn af de Værdier, de som Borgere i Landet frembringer, hvor de saa staa, og hvad de virker med. Det er den Opfattelse af Ejendomsretten, der møder den voldsomste Modstand indenfor det konservative Folkeparti og har gjort det altid. Anderledes indenfor Venstre, hvor jeg ved, at der baade blandt dets Vælgere og Repræsentanter er Sympati for og Forstaaelse af den Retsopfattelse, som er udtrykt i Henry Georges Retsbegreb, og Villie til at faa dette omplanted i det danske Statssamfund. Det er derfor, jeg altid for mit Vedkommende har ment, at der kunde være nogen Sandsynlighed for, at vi kunde faa Ørenlyd for den Opfattelse af Ejendomsrettens Begreb indenfor Venstre, og jeg vil derfor ogsaa gerne have Lov til at svare paa det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede mig: Hvorvidt den Bemærkning, jeg fremførte om, at nu var man ikke alene i Opposition overfor Regeringen og dens Politik, men man var ogsaa i Opposition overfor sin egen Fortid, ogsaa gjaldt hans Parti. Dette gælder selvsagt i den Forbindelse, hvori det blev fremført, Venstre, og jeg fastholder, at den Stilling, Venstre nu tager overfor en Række af de Spørgs-